

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

A nemzethez!

Hazánk alkotmánya veszélyben forog. Nemzetünk e nagy és becses intézményét életgyökereiben támadta meg a szabadelvű párt együtt a kormánnyal. E merényletszerű támadással szemben el nem háriható kötelesség nehezedik az országgyűlési ellenzék minden pártjára. Visszautasítani a támadást és felvilágosítani a nemzetet, hogy a merénylet erejét veszítse még a képviselőház tárgyalása előtt: ebben áll az ellenzék elsődendő kötelessége. E kötelességet az ellenzéki pártok külön is teljesíteni fogják, hogy saját elveik világánál mutassák meg a veszélyt nemzetünknek; de teljesítik ezuttal együttvéve is, mert a megtámadott alkotmány védelme pártkorlátok felett áll. Teljesítik pedig egyelőre ezen tiltakozás útján, mert a képviselőház elnapolása miatt meg vannak egyidőre attól az alkalomtól fosztva, hogy a fenyegető veszélyekre a képviselőház tárgyalási rendjén mutassanak rá.

Az ellenzéki pártok tagjai közelebből egy felirati javaslatot nyújtottak be a képviselőházhoz, melyben kifejtették, hogy a kormány támogatására kész többség nem szabad és tiszta választás útján jött létre. Ezt a tényt nemcsak hogy nem cáfolták meg, nemcsak, hogy meg is erősítették, de a választási visszaélést azon vallomással, hogy a választásokat a kormányelnök vezette, hogy a kerületekben hivatalos jelöltek voltak és hogy a választási pénztárt is a kormányelnök kezelte: nem átalították ugyanezek helyeselni s ezzel az erőszakot és a vesztegetést kormányzási elvvé emelni.

Ezen tény és a következő vallomás már magában meghamisítja az alkotmányos életnek, mert a képviselő függetlenségét aláássa s ezzel a kormány felelősségét a valóságban hatályon kívül helyezi.

A látszattá zsugorított felelősségi elv nem is óvhatta meg a képviselőházat azon megaláztatástól, hogy a kormány tudatában annak, hogy valódi és komoly felelőssége nincs hazánknak életbevágó kérdéseiben, ismételt felhívások dacára megtagadott minden felvilágosítást tervei és szándékai felől. Ezen inparlamentáris eljárásnak nyugtalanító ellenhatását súlyosan fokozták a kormány hívei részéről olyan nyilatkozatok, melyekből minden félreértés kizárásával azon alapos aggodalom nyert tápot, hogy a kormány kész hazánk életérdekeit feláldozni s e végből nem irtózik visszariadni sem a törvényszegéstől, sem az alkotmányosság alapjainak megrendítésétől.

Ezen súlyos aggodalmaknak a lefolyt vitákban sűrűn adott kifejezést az ellenzéknek minden pártja. A parlamenti küzdelmeknek épen ezen hazafias aggodalmak képezték okát, tartalmát, velejét. De a kormány még sem nyilatkozott; a felmerült aggályokat el nem oszlatta; párt-híveinek aggodalomkeltő nyilatkozatait meg nem gyengítette s ezzel megerősítette a feltevések alapos voltát és az alkotmányos veszélyek lehetőségét.

Ily helyzetben kért a kormány a képviselőháztól felhatalmazást arra, hogy a jövő év első négy hónapjában a a közadók beszédését eszközölhesse és az ország szükségének fedezését teljesítse a jelen évi költségvetési törvény korlátai között. Tehát eszközt kért arra, hogy tovább

kormányozhasson; és kérte ezt akkor, midőn nyilvánvaló lett, hogy sem az ország vagyoni életérdekeit megóvni nem képes, sem hazánk alkotmányának épségét fentartani nem akarja.

Az ellenzéki pártok kitartó és erélyes parlamenti küzdelmének köszönhető, hogy ezt az eszközt a kormányzás folytatására a képviselőház ennek a kormánynak nem adta meg.

Szerintük tehát az ellenzéki pártokra hárul a miatt a felelősség, hogy sarkalták a parlament méltósága és az ország érdekében a kormányt rejtett, tehát bizonyára csak kárhozatos céljainak bevallására. Az ellenzéki pártokra hárulna a felelősség azért is, hogy idáig sikerült a kormányt törvény és alkotmányellenes célzatainak elkövetésében megakadályozni. Ez a felelősség könnyen viselhető s az ellenzéki pártok nyíltan és emelt fővel vállalják azt.

Am kié a felelősség az alkotmány ellen tervezett vakmerő merényletért? . . . A nemzet már tudja, mi történt a szabadelvű pártban és az ország megdöbbenve áll meg a pártütésnek elijesztő mértéke előtt.

Kárhozatos eljárásukhoz ürügyet kerestek az ellenzék alkotmányvédő küzdelmében és a kormányzati gépezet működésének lehetőségében. Ezt az ürügyet vallja az a kormány is, mely éppen azzal idézte elő a helyzetet, hogy hatalma fentartása érdekében kész az ország legéletbevágóbb érdekeit kockáztatni és minden kötelességszegést elkövetni.

A merényletet Tisza Kálmán nyújtotta be a szabadelvű pártnak egy törvényjavaslat alakjában, tehát ugyanazon férfiú, ki már egyszer vállalkozott volt a véderőtörvénynél közjogunk egy sarkalatos biztosítékát lerontani. E javaslat célja az, hogy a kormány felhatalmazást nyerjen törvény nélkül és alkotmányon kívül kormányozni. Szükség-e mondanunk, hogy ilyen tartalma törvénynek nem lehet, mert törvénytelen törvényt a jogeszme nem ismer.

Szemfényvesztésül kimondja e javaslat indokolása, hogy ez a törvénytelen törvény nem fog precedenst alkotni. Nem! Mert a mi a jogszerűségnek még a formáját, sőt még a látszatát is nélkülözi, az soha sem válhatik precedenssé. Hanem hát a látszólagos súly kedvéért szükséges volt, hogy a szabadelvű pártnak minél több tagja aláírja a javaslatot s a logikának egy eddig nem ismert törvénye szerint ezen aláírások szükséges voltát azzal az ürüggyel indokolták meg, hogy a képviselők általános többségének aláírása által el lesz háritva a precedensalkotás minden veszélye. Feledték, vagy inkább feledni akarták, hogy a képviselőházi többség a képviselőházon kívül nem létezik, hogy az aláírások csak magántermészettel bírnak, s hogy a többség nem alkotmányjogi intézmény, hanem egyszerűen eredménye a képviselőházban lefolyt vitának és szavazásnak. Az aláírás sikerének biztosítására kimondták a pártkényszert, mi által könnyen megszerezhették az aláírások sokaságát oly gyülekezetben, a melynek többsége tisztátalan választások útján jött létre.

Az indítvány elfogadtatott, az aláírások megtörténtek s ezzel oly vakmerő merénylet kísértetett meg, a mely, ha

sikerül, alkotmányosságunkat alapelveiben támadja meg, az alkotmányos lét teljes felforgatására vezet.

Vészhozó s az alkotmányosság minden igaz hive előtt kárhuzatos már maga a kísérlet, mert a hatalom megtartása és törvény- és jogellenesen is gyakorolhatása érdekében, minden jog s az alkotmány minden elvének és biztosításának megsértésére való készségről tesz tanuságot, mert az alkotmányos érzékből való teljes kivetkőzésnek s ezen érzéknek a nemzetben való elfojtására irányzott törekvésnek szomorú bizonyága és mert egyszersmind rosszhiszemű fogás az alkotmányellenes kormányzatra való azon alkalomnak megragadására, a melyet maga a kormány és támogatói idéztek elő, hogy törvény és alkotmányelvi végett a végszükségnek álürügyére hivatkozassanak s ezzel is félrevezethessék az országot.

Vészhozó azért is, mert az alkotmányos lét megtámadását, adóknak s ujoncnak törvényhozási megszavazás nélkül tiltott szedését s a törvénytelen kormányzásnak minden elkövetendő bűnét a törvényesség látszatába akarja burkolni s ezzel precedenst akar alkotni, utmutatást adni minden jövő időkre azoknak, kik készek hazánk alkotmányos életét megsemmisíteni, de egyuttal ürügyeket keresnek arra, hogy a jogszerűség látszatával takarózhassanak. Mindez annál kárhuzatosabb, mert ezuttal a kormány és a képviselőház tagjainak többsége nyilvánítja készségét oly lépésre, minőre eddig csak a legsötétebb idők idegen vezetőférfiai vállalkoztak, de mások soha. Ha ez sikerül, akkor alkotmányosságunk helyébe az az elv vezetné be hazánkba, hogy a parlament helyébe egy pártklubban összeverődött képviselői csoport lép és irányozza és vezeti törvények

nélkül, sőt azok ellenére az ország kormányzatát, mellőzésével a koronának és a főrendiháznak s a képviselőházi többségnek szabályszerű szavazás útján való nyilvánulásának, mert hiszen mindezt az aláírások s az aláíróknak száma helyettesitené.

Megszűnnék a kormány felelőssége még formailag is, mert ekkép előre aláírások és lekötés útján fölmentethetnék minden általa jövőben tetszés szerint elkövetendő törvénytelenesség és jogtiprás következménye alól.

A képviselőház jogait, még pedig a házon kívül azoknak egy és pedig a felelőtlen kormánytól függő csoportja bitorolná azon a címen, hogy ők képezik a képviselőház tagjainak többségét. Értelmetlenné és paródiává válnék a képviselőházban minden vitatkozás és ki volna zárva az aláírással is is lekötötték részéről minden szabad elhatározás.

Ennek a vakmerő kísérletnek, ennek az alkotmányosság gyökeréhez irányzott forradalmi kísérletnek sikerülni nem szabad, nem lehet.

A legszentebb javakat, a miért e nemzet annyit küzdött, szenvedett, így a legdurvább önkény és erőszak prédájává tenni nem engedheti; alkotmányos létét semmi ok miatt, semmi ürügy alatt fel nem áldozhatja. Kötelességünk képviselői állásunk tudatában, hazánk megtámadott alkotmányos léte és nemzetünk jövője érdekében tiltakoznunk tehát ezen merénylet, ezen pártütő ármány ellen s a midőn ezt teszszük s a veszélyre hazánk fiait figyelmeztetjük, teszszük azt egyszersmind azzal a meggyőződéssel, hogy a nemzet igaz érzelmeit tolmácsoljuk.

Az országgyűlés ellenzéki pártjainak Budapesten, 1898. december 11-én tartott közös értekezletéből:

Győry Elek, Szentiványi Arpád,

elnökök.

Buzáth Ferenc, Hock János, Rátkay László,

jegyzők.*

Feszítsük a húrt pattanásig!

Pécs, 1898. december 12.

Fenekestül föl van fordulva minden a politikában. Nemcsak egyes törvények eltiprása van már napirenden, de orgyilkos kézzel készülnek leszúrni magát az alkotmányt is. A parlamentben a szó legszorosabb értelmében teljes a fejtelenség; a kormánypártból kivonultak azok, akik ott az észet, a politikai súlyt és jellemet képviselték; meghasonlás ütötte föl a fejét magában a kormány kebelében: de Bánffy, követve a saját erőszakos hajlamait s Tiszá-Mefisztó ördögi sugallatát, nem enged; feszíti a húrt a pattanásig. Inkább dőljön romba minden, ami szent és drága volt a magyarnak: alkotmány, szabadság, politikai tisztesség, csak a hatalom birtoka maradjon meg s az a rendszer, amely ezt a klikk számára örök időkre biztosítani hivatva van.

Mert hazugság, hogy az az élet-halál harc, a melyet az ellenzék a kormány ellen felvett, pusztán személyes küzdelem; a rendszerre kíván az halálos csapást mérni, mikor annak megtettesült képviselőjét akarja eltávolítani a kormány éléről. Biztos jele ennek az, hogy ott hagyták az alkotmányhamisító tábor azokat, akik a politikai korrupció rendszerétől megundorodva szemjuhozzák az eszményi igazságot a közéletben; de még biztosabb jele a politikai korrupció ósátyjának az az aknamunkája, a melylyel ennek a rendszernek a kreaturáit, a nemzet akaratának meghamisításával a kor-

mány szolgálatára a törvényhozásba becsempészett politikai nullákat írásos szerződéssel láncolta le kenyéradó gazdájukhoz, hogy meg ne szabadulhassanak tőle még akkor sem, mikor vakmerő kézzel ledönti azt az oltárt, melyen a magyar nemzet egy ezredéven át áldozott a szabadság és alkotmányosság szent eszméjének.

Mert úgy áll a dolog, hogy ha ebben a küzdelemben elbukik Bánffy, vele bukik a hazugságoknak, az erőszaknak, a politikai korrupciónak az a rendszere is, a mely egy családi klikk föltétlen uralma alá hajtotta az egész nemzetet s a melynek a kormányelnök csak exponense a klikk kezében. A Tiszáék családi szövetsége vette hát föl a harcot a nemzet ellen s ez nem válogat az eszközökben, mert minél halálosabb csapásokat mérhet a nemzet igaz alkotmányosságára, annál biztosabb a klikk végleges győzelme.

Nem illik bele a vén Tisza számításaiba a parlament működésének rendszeres kerékvágásba terelése, mert van hozzá elég éleslátása, hogy — ha akarná — ezt is elérhetné, de nem akarja, sőt ellenkezőleg, a húrnak végsőig való feszítésével, az ellenzék további ingerlésével akarja elérni azt, hogy a parlamenti tárgyalás egyáltalán lehetetlenné váljék s így alkalom adassék az aláírással lekötött szolgálhad által fedezett abszolút uralom tényleges életbe léptetésére.

Ezért kellett az országgyűlést is elnapolni, hogy az amugy is kétségbeejtően

rövid időből még egy hetet el lehessen lopni s aztán előállni azzal, hogy most már semmiféle kormányváltozás el nem hárihatja a törvényen kívüli állapotot, mert egyszerűen hiányzik a fizikai idő az indemnitásnak és provizoriumnak a törvényerőre való emeléséhez még a legjobb akarat mellett is: elő hát a klub-törvénynyel, a lex Tiszával!

S milyen bárgyu érveléssel iparkodnak leplezni ezt a bűnös manipulációt! Bánffy nem hagyhatja el helyét, mert ez a többség veresége lenne. Mintha bizony az ellenzék a saját kebeléből akarna kormányt alakítani s nem a többség érdekében állna, ha valóban alkotmányos párt lenne, hogy a parlament rendes működését biztosítsa azzal, hogy a saját kebeléből olyan kormányt alakít, a melylyel szemben a kisebbségnek sem oka sem szándéka nem lenne élet-halálharcot folytatni.

De Tisza ezt nem engedi, inkább fecséreljük az időt elnapolással addig, a mikor már más kormány sem lenne képes a határidőhöz kötött törvényeket az egész Ház egyértelmű akaratával sem nyélbe ütni.

De ez az elnapolás az uralkodó klikk lapja, az „Országos Hirlap” szerint szükséges volt azért, mert „a legkisebb dolgában is hasznos, a nagyokban pedig okvetlenül szükséges, hogy *aludjunk előbb egyet.*” No lám, Tiszáéknak a 238 aláírással ellátott váltó birtokában már olyan jól megy a dolguk, hogy bátran álomra hajthatják a fejüket s bizony egy cseppet sem

bánnák, ha az egész országgyűlés, az egész nemzet elaludnék mindörökké, hiszen él a Lloydbeli klub, ez majd elvégezi mindezeket.

Bezzeg más volt a meggyőződése a Tiszáknak azon a hirhedt keddi klubgyűlésen; ott lehurrogták azokat, akik összetett kézzel könyörögtek azért, hogy aláírás előtt előbb egyet alhassanak. Nem, ott áruló volt az, aki egyet aludni, aki gondolkodni, kontemplálni akart, pedig hát az a kormánymentő, alkotmányfelforgató merénylet talán még az ő szemükben is elég fontos dolog volt arra nézve, hogy elismerjék a megfontolás szükségét.

Abban azonban igaza lehet az „Országos Hirlap“-nak, hogy lesz jó ez a gondolkozási idő a nemzetnek, hogy felocsudjék a megdöbbenésből és bámulatból, a melyet nem ugyan a parlamenti küzdelem, hanem a Tiszák bűnös merénylete idézett föl benne.

De jaj lesz a merénylőknek ezután a felocsudás után, mert lehetetlen, hogy a józan nemzeti közvélemény, ha mesterségesen előidézett fásultságából felocsudik, rá ne dörögje helyeslő ítéletét az egyesült ellenzéknek tegnap hozott határozatára, a melylyel ez tiltakozik a kormány törvénytelen eljárása s a lex Tiszában kifejezésre jutott alkotmányfelforgató tendencia ellen.

S ha a nemzet hozzááll az ellenzék által eme merénylet ellen elhatározott küzdelemhez, akkor az el fogja söpörni a Tiszákat minden machinációjukkal, minden elősdi kreaturájukkal együtt a föld színéről.

A „Munkásképző Egylet“ estélye.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. december 12.

A »Pécsi Munkásképző Egylet« kitűnően sikerült estélyt rendezett a Scholz féle sörcesar-

nokban vasárnap este, a Pécssett építendő muzeum alapja javára.

Az estély, mely ugy a kulturális célra való tekintetből, valamint érdekes voltánál fogva is valóban megérdemelte azt az osztatlan érdeklődést, melylyel társadalmunk minden rétegéből adóztak, nagy látogatottságnak örvendett. Az estélyen *Trizler* Károly alispán, *Majorossy* Imre polgármester és *Vaszary* Gyula főkapitány is megjelentek.

Már jóval a kitűzött idő előtt a sörcesarok összes termei zsufolásig megteltek.

Pontban nyolc órakor lépett az emelvényre *Juhász* László ügyvéd és megkezdte ünnepi beszédét.

Beszédeben kifejtette, hogy az egylet azon ténye, hogy az alapítandó muzeum javára rendezti estélyét, megnyilatkozása a magyar Geniusnak, mely az üdvös és nemes célért mindenkor lelkesedést keltett s a szunyadó erőket közös célra tömörítette. Az egylet tagjai megértették, hogy a magyar nép a művelődésre van hivatva, mely hivatását a többi nemzetekkel párhuzamosan való haladással érheti el. A művelt országokban Pécsnél kisebb városoknak is van muzeumuk; sőt hazánkban is kisebb városok büszkélkedhetnek ily kulturális intézménnyel. Városunkban és megyénkben is kell egy ily muzeum; ez ma már meggyőződés, de kivitele sok bajjal jár, mert a közönyt áll előtte. Az egylet tagjai a közönyt nem ismerik; ők most megmutatják, hogy nem a rázkódtatás, hanem a csendes, kulturális munka emberei. Nagyon és magasztosat egészséges idealizmussal és erős, következetes egyöntetűséggel lehet elérni. Ezt kell a közönségben felkelteni. Erre való a hatóság — mely az ügyet eddig is pártolta — s erre való az egyletek. Első sorban a munkásképző egylet az, mely ime most elég hallhatóan megzörgeti azt a láncot, mely az igaz kulturális mozgalmat lenyűgözve tartja. Ezután előadta a szónok, hogy őt egyetlen érdek vezeti a muzeum ügyében; az, hogy fél, hogy kifogyunk az időből, mert a régészeti cikkek elkallódnak s ha a jövő nemzedék könyezve tart is kezében nagy pénzüsségeket, hogy muzeumot alkosson, hiába, mert nem lesz anyagunk. Bizalommal néz a hatóság, az egyletek, a társadalom és a nagy közönség működése elé, hogy a város és megye egyesített erejével, Pécssett léte-

sülni fog a muzeum minél hamarabb. Ő pedig, mint az ügynek előharcosa, jelen felolvasásával is kötelességét teljesíti.

A tapsok és éljenzések csillapultával megkezdte »Baranyamegye és Pécs város építkezési viszonyai a kőkorszaktól napjainkig« című felolvasását, melyet lapunk mai számának tárca rovatában egész terjedelmében közlünk.

Az irodalmi színvonalon álló s nem csekély régészeti és történelmi értékkel bíró felolvasást zajos tapssal fogadta a közönség.

Rövid szünet után felhangzott Korodi Károly zenéje, mely bevezetése volt annak a nagy feladatnak, melyre a »Pécsi Munkásképző Egylet« tagjai vállalkoztak s melyet fényesen oldottak meg. A zene után nyomban felgördült a jóval megnagyobbított színpad függönye, s kezdetét vette Lukácsy Sándor három felvonásos népszínművének, »A vöröshajú«-nak előadása.

Műkedvelők még aligha adták ily kifogástalan praecisítással ezt a darabot, mint a tegnapi szereplők s az előadás is oly gördülékenyen folyt, hogy a nem csekély feladat sikerült megoldása valóban megérdemelte a sűrűn felhangzó lelkes tapsokat. A lámpaláznak halvány nyomát sem lehetett látni.

A címszerepben *Tóth* Juliska k. a. lépett fel, kinek Szilaj Katája dicséretre méltó alakítás volt s ki szép, csengő hangjával nagy tetszést keltett. Bálint szerepében *Leitermann* József ért el szép játéka és erős hangjával hatást. *Petrovics* Dezső úr Veréb Jankója kitűnő alakítás volt. *Leitermann* Józsefné Szemes Borcsa szerepében rendkívül csinos, tűzről pattant magyar menyecske volt. A többi szereplők is: *Leitermann* E., *Leipán* Anna, *Bovara* Katinka, *Skerlec* Mariska, *Pozsegovits* I., *Kisbári* Mariska, *Fauszt* Mariska, *Fauszt* Betti kisasszonyok és ifj. *Kirsteier* János, *Nagy* József, *Ehr* Alajos, *Petrovics* Dezső, *Sebők* Ferenc, *Jaksa* Ignác, *Neugebauer* Lipót, *Szabó* Ferenc és *Szabó* Lajos urak kisebb-nagyobb szerepeikben pompásan megállták helyüket. Az előadás után a fiatalság tánca perdült s Korodi Károly talp alá való zenéjének hangjai mellett kivilágos kivrattig jártak a ropogós csárdást.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Baranyamegye és Pécs város építkezési viszonyai a kőkorszaktól napjainkig.

— Irta és felolvasta a pécsi Munkásképző-Egylet folyó hó 11-diki ünnepélyén: *Juhász* László ügyvéd. —

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Az ember első építkezése az ember létfeltételével van elválaszthatlan kapcsolatban. Az ember nincsen a mindenhatóság által oly célszerűen a természet befolyásai ellen felszerelve, mint a teremtésnek egyéb állatai; az ember védő mez nélkül, érzékeny végtagokkal s a legtöbb állatnál lassabb vérkeringéssel bír, ezen körülmények okai, hogy az ember a nyári nagy meleg s a téli nagy hideg ellen védett helyre kénytelenített rejtőzni, hogy magát fentarhassa, de hogy azon kívül az öt világrész nagyszámu vadállatai elől biztonságban elrejtőzhessék. A természet által épített barlangok voltak az ősembernek első menedékei és csakugyan minden barlangban az ősember legelső és legkezdetleesebb nyomai lettek mindenkor felfedezve, mely nyomok az ősember barlangi medve, hiena, őssakál és orrszarvu idejére vihetőek vissza.

Az emberiség elszaporodásával a barlangok elégségesek nem lévén, a szükség az embert mesterséges barlangok készítésére reá vezette s ezen okból készültek a verem-lakások (a troglodita vermek), ezekhez hasonlólag

készültek a melegebb égöv alatt a különféle sátor és vigvam lakások. A verem lakás tehát az ősembernek s ezzel az emberiségnek első építészeti műve.

Ezen építkezési mód a pécsi keleti telepen s a szabolcsi telepen igen szépen látható volt s én számra 21 ily veremlakást fedeztem fel, most azonban már úgy látszik, hogy számuk kimerült, mert már 2 év óta újabb ily veremre nem akadtam.

A verem lakás építkezési módja a következő:

Egy partos oldalba az ember oly nagy rendszeres vermet ásott, a mely életszükségleteinek elegendő nagy volt; e verem felső nyílása szűkebb volt, mint a feneke, a felső nyílást ágakból készült tetőzékkel befődte, ezen tetőzékét kívül és belül vastagon besározta — azután kívül és belül tüzet rakott s az egész alkotmányt téglá keménységűvé kiégette, mely eljárással a verem lakás elkészült.

Ily verem lakást a belváros területén három helyen fedeztem fel. Egyet az Engelház, a mai Löwy-palota alapjai ásása alkalmával.

Midőn e ház alapja már több helyen 14—16 méter mély volt s a különféle korú művelődés rétegeit — közönségesen nevezve — a töltött földet eltávolították, reá találtak az úgynevezett lősz rétegre, mely őss földet jelentene; alig mozgatták meg azonban ezen lősz réteget, ez ismét lesüppedt. A munkavezető, úgy miként a munkások, régi bedült pincét jeleztek; pedig tulajdonképen az nem

pince, hanem régi verem lakás volt, mely még az őss időben a régebb kőkorból elhagyatván, a Mecsekről ezredeken keresztül lecsuszamlott törmelék lősz réteggel borította, mit a felásáskor megmozgatván, a régi verem hézaga engedett s ezáltal talaj-sülyedés állt be.

Hasonló felfedezést tettem a mai színház alapozása alkalmával. Itt mintegy 20 méter mélységből az őss homokrétég között törmelék, két csontváz maradvány koponyával s ezekkel egy, a régebb kőkorból való edényrész jött föl színre.

A lelet kétségtelenül a paleolith, a régi kőkorból való volt, a midőn a hulla-égetés vallásos szokása a történelem előtti koru népeknél szokásban még nem volt. E helyen is tehát e korból lakás és sírhely volt.

Egy harmadik helyen is találtam a régebb kőkör nyomaira. Özv. Takácsné urhölgy Percel-utcai házában mintegy 10 év előtt pince-ásás alkalmával a munkások az őss homok között két régebb kőkori edényt találtak. Félre ismerhetlenül bizonyos tehát, hogy e vonalban egy régebb kőkorból gyarmat létezett. A nyomok mindig az előbb leirt verem lakás maradványait mutatták.

Ez igen célszerű építkezés volt, mert míg egyrészt a veremháznak szilárd és minden külbefolyással dacoló teteje volt, addig a ház belseje szilárd és kemény oldallal és mennyezettel bírt. A verem nyílását ág és szalma vagy széna-fonattal készült ajtóval zárták el.

Ezzel bemutattam önöknek az ember első építészeti alkotását.

E ház nem viselte magán a haladó ipar

A jogászsegélyzőegylet ünnepélye.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. dec. 12.

Több ízben megemlékeztünk már lapunkban arról, hogy a jogászsegélyzőegylet ezidei vezetősége egy új módot akar megkísérteni arra, hogy pénztárát gyarapítva újabb bevételi források által, szélesebb körben fejthesse ki jótékony működését a szegényebb sorsu joghallgatók segélyezésére.

A terv nem maradt csupán elméletbeli, kivitelére fáradságtalan összetartással munkálkodott úgy az egyesület elnöksége, mint minden jogász és hogy fáradozásuknak milyen eredménye lett, arról a következőkben számolunk be:

Dacára annak, hogy nem csinált feltűnő reklámot a rendezőség, városunk minden szépért és jóért lelkesedő közönsége tudomást szerzett a tartandó ünnepélyről és gyorsan keztek fogyni a jegyek mindjárt kibocsátásuk után, úgy, hogy már napokkal ezelőtt előre látható volt, hogy a vállalkozás nem fog kudarcra végződni, még az esetben sem, ha nagyobb anyagi eredmény nem is jutalmazná azt.

Vasárnap délután már öt óra előtt jóval gyülekezni kezdett a közönség a Vigadó nagy termében s öt óra után pár perccel már a széksorok nagy részét elfoglalták tulajdonosaik, kik között tulnyomó számmal a város szépei voltak láthatók s olyan szép, valogatott társaság volt együtt ez alkalommal, a minőt látni ritkán volt alkalmunk hasonló jellegű estélyeken.

Mély csendben kezdték meg a közreműködők a műsor produkálását s mint első *Zelesny* Sarolta urhölgy, *Tomcsányi* Béla és *Buday* Emil joghallgatók adták elő *Braga* G. »La Serenata«-ját. Az éneklő kisasszony édes csengésű, tiszta hangja, a fuvola és zongora egyöntetű, discret kísérete mellett nagy hatást tett a hallgatóság körében és a darab befejezte után a szereplők zajos tapsok között hagyták el a podiumot.

Angyal Ilka, a szintársulat kedvelt hősnője szavalta el ezután *Tóth* Bélának »Apró hirdetések« című hosszabb, komoly irányu költeményét az ő páratlanul kitűnő, a legkisebb részleteket is érvényre juttató előadói képességével, úgy, hogy hallgatói együtt érezték vele a költeményben kifejezett érzéseket s szavalata befejeztével percekig tartott a taps és éljenzés, mely ismételtén megújult, midőn a bájos művész még »Az asszony egy szük-

nyomait, mert minden család elkészítette a maga házáat, de az állati ösztönszerűség fölött az ember már ekkor is kimagaslott a célszerűség és találmányosság összeegyeztetése által.

Kiállításomban láthatók mind az oldal-falak laprészei, mind pedig a tetőzetnek az ágak lenyomatát viselő maradványai; mert a kiegészítés alkalmával a tetőzet ágai kiégték, de nyomai a kiegészített agyagban visszamaradtak.

E veremlakásokkal az ősemberiség sok ezer évig megelégedett, míg a kelták, e hangyaszorgalmu nép, a Pannoniába lett költözködéssel az első haladást magukkal hozták.

A régi kőkori ősi pannon jazur törzsek beelégedtek a maradi veremházzal, míg a kelták, kik az újabb, a neolith-korral jöttek e megye és város területeire, az építkezés terén nevezetes átalakulást honosítottak meg.

A kelták első rajai, kik a neolith-korban vidékeinkre telepedtek, hozták magukkal a kő-éknek mindazon változatait, a melylyel némi ipari haladás elérhető volt. E korból már megkülönböztethető a hasító-ék a gyalu-éktől s e kettőtől ismét a földmunkára szánt nagy ásó-ék. Ezen ék-alakok kiállításomban nagy változatban láthatók.

A hasító-ékek mindkét oldala egyenlő alakú, míg a gyalu-ék egyik fölülete egyenes s a másik oldalán domboru és széles íben végződik; e gyalu-ékek fa neműek földolgozására használtattak s itt kezdődik az ácsolás

és asztalosmunka első hajnalodása. Sok jóakarattal s még több fáradsággal képes volt a neolith-kori ember különféle alakú kő-ékjeivel a bőven rendelkezésre álló fa-anyagot céljaihoz képest fölhasználni. A fatörzset palánk alakú szeletekre hasították, a palánkokat a földbe erősítve egymás utáni szoros elhelyezéssel falazatot s az ember magasságának megfelelő lakot emeltek, azt hasonló palánklapokkal betetőzték, a nyílásokat kívül-belül besározták, a ház egyik sarkában tűzhelyet s a füstnek nyílást hagytak, a bejáratokat egy fonatos ág- és gúzs-alkotmányon betámasztották s a ház tökéletesebb alakjában készen volt.

és asztalosmunka első hajnalodása. Sok jóakarattal s még több fáradsággal képes volt a neolith-kori ember különféle alakú kő-ékjeivel a bőven rendelkezésre álló fa-anyagot céljaihoz képest fölhasználni. A fatörzset palánk alakú szeletekre hasították, a palánkokat a földbe erősítve egymás utáni szoros elhelyezéssel falazatot s az ember magasságának megfelelő lakot emeltek, azt hasonló palánklapokkal betetőzték, a nyílásokat kívül-belül besározták, a ház egyik sarkában tűzhelyet s a füstnek nyílást hagytak, a bejáratokat egy fonatos ág- és gúzs-alkotmányon betámasztották s a ház tökéletesebb alakjában készen volt.

Ezen palánk építészeti általánosságát bizonyítja a nagyszámu, a palánk lenyomatát teljes alakjában feltűntető kiegészített maradvány. A házak elég magas falazatát bizonyítja az a körülmény, hogy a kelták s tőlök eltanulva egyéb pannon népek már lovat és szarvasmarhát tartottak, mely állatokat télen kétségtelenül fedél alatt zárt helyen helyezték el, ez kétségtelenül teszi viszont azt, hogy istállóik is elég magasak voltak az állatok befogadására.

Hogy a lakhelyiségek falazattal bírtak, kétségtelenül teszi azon körülmény is, hogy e korból sok edényen már akasztásra alkalmas füleket találni, a felakasztás pedig csakis a falra volt képzelhető.

Ezen építkezési rendszer sok ezer éven át tartotta magát, a míg a bronz kor második

és asztalosmunka első hajnalodása. Sok jóakarattal s még több fáradsággal képes volt a neolith-kori ember különféle alakú kő-ékjeivel a bőven rendelkezésre álló fa-anyagot céljaihoz képest fölhasználni. A fatörzset palánk alakú szeletekre hasították, a palánkokat a földbe erősítve egymás utáni szoros elhelyezéssel falazatot s az ember magasságának megfelelő lakot emeltek, azt hasonló palánklapokkal betetőzték, a nyílásokat kívül-belül besározták, a ház egyik sarkában tűzhelyet s a füstnek nyílást hagytak, a bejáratokat egy fonatos ág- és gúzs-alkotmányon betámasztották s a ház tökéletesebb alakjában készen volt.

és asztalosmunka első hajnalodása. Sok jóakarattal s még több fáradsággal képes volt a neolith-kori ember különféle alakú kő-ékjeivel a bőven rendelkezésre álló fa-anyagot céljaihoz képest fölhasználni. A fatörzset palánk alakú szeletekre hasították, a palánkokat a földbe erősítve egymás utáni szoros elhelyezéssel falazatot s az ember magasságának megfelelő lakot emeltek, azt hasonló palánklapokkal betetőzték, a nyílásokat kívül-belül besározták, a ház egyik sarkában tűzhelyet s a füstnek nyílást hagytak, a bejáratokat egy fonatos ág- és gúzs-alkotmányon betámasztották s a ház tökéletesebb alakjában készen volt.

Ezen építkezési rendszer sok ezer éven át tartotta magát, a míg a bronz kor második

és asztalosmunka első hajnalodása. Sok jóakarattal s még több fáradsággal képes volt a neolith-kori ember különféle alakú kő-ékjeivel a bőven rendelkezésre álló fa-anyagot céljaihoz képest fölhasználni. A fatörzset palánk alakú szeletekre hasították, a palánkokat a földbe erősítve egymás utáni szoros elhelyezéssel falazatot s az ember magasságának megfelelő lakot emeltek, azt hasonló palánklapokkal betetőzték, a nyílásokat kívül-belül besározták, a ház egyik sarkában tűzhelyet s a füstnek nyílást hagytak, a bejáratokat egy fonatos ág- és gúzs-alkotmányon betámasztották s a ház tökéletesebb alakjában készen volt.

Lászlóné. — Angszter Olga, Breyning Olga, Bolgár Mici, Bergman Böske, Doma Oktavia, Duka Mileva, Dworszky Paula (Pécsvárad), Dunszt Hilda (Baranyavár), Eiser Ilona, Eckensberger nőv., Förster Mici, Fekete Irma, Feigler Janka (B.-Sellye), Fischer Ella, Holics Juliska, Hoffman nőv., Koharits Mariska, Kutassy Juci, Kristóf nőv., Kaiser Annuska, Klimó Emma, Lutsch Mariska, Opris Angela, Pirringer Aranka (Tamási), Pilch Böske, Röck Janka, Sey Vilma, Simon Lujza, Schule Mártha, Schwarc Margit, Schwerer Lenke, Schapringler Lujza, Sey Nelli, Szily Terka, Vasváry Flóra, Zelesny nővérek, Zsiga Gizella.

Hirek.

Apagyilkos fiú.

Pécs, 1898. dec. 12.

Borzalmas gyilkosság híret vettük Böleskéről, a hol a napokban Szakács József kertjének a végében elhuzódó árokban Bujdos Pál odaváló jómódu gazda eléktelenített holttestét találták meg.

A holttesten több seb tátongott. A bal halántékon a szem fölött, az arc balfelén, a nyakszirten és a fülkagyló hosszában voltak a sebek, melyek rögtön arra engedtek következtetni, hogy a szerencsétlen ember gyilkosságnak esett áldozatul. A holttest mellett ott feküdt a véres balta is, melylyel a gyilkosságot elkövették.

A vizsgálatot dr. Baksay László paksi járásbírósi albiró vezette, a nyomozást pedig a csendőrség teljesítette. Először is a meggyilkolt Bujdos Pál családját, feleségét, Anna leányt és Imre fiát hallgattak ki. Ezek eleinte úgy tettek, mintha teljesen ártatlanok volnának a gyilkosságban, később azonban már össze vissza beszéltek, s főleg Bujdos Imre habozott a ki másnap, midőn már hasztalan volt a sok tagadás, bevallotta, hogy ő követte el a rettenetes gyilkosságot.

A házkutatás alkalmával véres lepedőt, szoknyát, rossz zsákot, tarisznyát találtak, a konyhaajtó előtt vérfoltok voltak. Mielőtt Bujdos Imre, Buday Gyula szegzárdi csendőrfőhadnagy s kerületi szakaszparancsnok ügyes vallatása után vallott volna, előbb egy képtelen mesét gondolt ki, hogy magát tisztázhassa az apagyilkosság gyanuja alól.

Elmondotta ugyanis, hogy a konyhaajtó előtt talált vérfoltok egy megölt csirkének a

szakában, mely a vasműveltséggel ölekezett, már a görög és római építészeti nyomaira akadni a keltáknál, bár ily építészeti emlék a kivételes ritkaságok közé tartozik.

A pécsi ceréki dűlő egyenes magaslatán egy kelta kora csatahelyet találtam, mely kétségtelenül azon kis várac (castellum) előtti küzdő hely volt, a melyen a várac sorsa eldőlt.

Kétségtelenül kelta eredetű volt e kastellum, mert talapzatában római téglának egyáltalán nyoma nem volt, s némely faragott kő motívumai pedig, bár némi stiláris utánpótlásokat mutatnak, mégis a római építkezések jellegzetes termékei mögött messze maradnak.

Tehát a magasabb építkezések halvány kísérletei már felismerhetők.

Mészvakolatot a kelták már használtak a la Tène kor idejében s miként egy a prehistorikus fekete edény anyagból készült s Bártáról, Baranya határáról származó kályhadisz mutatja, a kelták és araniszkek már kiegészített kályhát használtak; mi különben nem csodálni való, mert ez időben már a népek a rómaiakkal, kik a görög etrusk s egyáltalán itáliai műveltséget magukkal hozták — naponkint érintkeztek s így ezek tudását is elsajátították.

Pannoniának s ezzel Pécsnek és Baranyának is a rómaiak által történt meghódításával a római műveltség e helyekre is behozott.

A római telepések az itáliai kényelemhez

vére, a véres ruhák pedig édes atyjától származnak, a kinek az orra gyakran vérzett. A gyilkosságot megelőző este — ugymond — édesapjával megbeszélték, hogy korán reggel az apa kimegy a szérűskertbe szalmát őrizni, ő pedig Katz Sándor bölcskei lakos szőleijébe megy, hogy ott a pálinkafőzésre felügyeljen. E beszélgetés után lefeküdtek. Reggel azután az apa korán távozott, míg ő később ment ki az istállóba, ahol az ajtóban gyors suhanást hallott s ekkor a baltával háromat az árnyalak felé vágott.

Elborzadt, midőn világot gyujtva látta, hogy az árnyalak saját édes atya volt, a ki ott lehelte ki a lelkét. A holttestet ekkor lefektette az istálló padlatára, és szalmával be takarta. Ezután az istálló ajtaját becsukta, nehogy valaki oda bemenne, megtudhassa a szörnyű gyilkosságot.

A mint besötétedett, köpenybe takarta az áldozat véres holttestét és azt vállára véve kivitte Szakács József kertje végében levő mély árokba, s abba beledobta. Itt találták meg másnap reggel Bujdos Pál holttestét, kit saját fia gyilkolt meg.

A gyikos fiu a mult ősszel jött haza a katonaságtól és sokat civakodott az öreggel, mivel ez többször pirongatta könnyelműségért. A gyilkosságot valószínűleg édes anyja és testvére beleegyezésével követte el. Ezt a vizsgálat van hivatva kideríteni.

Napirend 1898. december hó 13-án.

Naptár: kedd, dec. 13. — Róm. kath.: Luca. — Prot.: Luca. — Görög-kel.: (dec. 1.) Nahum. — Zsidó: Kislev 29. — Nap kél 7 óra 25 perckor; nyugszik 3 óra 52 perckor. — Hold kél 7 óra 28 perckor reggel; nyugszik 3 óra 43 perckor délután. Ujhold délután 43 perckor.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, ködös, fagypontra körüli hőmérséklet várható.

Közigazgatási ülés a vármegyén délelőtt 9 órakor.

Gyámügyi főlebbviteli bizottsági ülés a vármegyeházán d. e. 10 órakor.

Színház: »Gésák«, operett.

— **(Erzsébet királyné születés-helye.)** Mikor Erzsébet királyné áldozatul esett a gyilkos merényletnek, a lapokban közölt életrajzokban az állott, hogy a királyné Possenhofenben született. Ez olvasható koporsóján is. Nata in villa Possenhofen. Ámde ez tévedés. A királyné nem Possenhofenben született, hanem Münchenben. Így írja ezt a gothai almanach, melynek szerkesztősege kérdést

képezt e tartományi gyarmatokban is kényelmes s igen gyakran fényüzéssel párosult világot építettek.

Továbbá míg a történelem előtti kor népei istenségüket folyók és tavak mellett erdők és berkekben, de a szabad ég alatt tisztelték s a szabadban hozták áldozataikat — és szabad máglyán égettek, azon célból, hogy a tűz istennek átszolgáltassák a hullákat, — ezeknek szertartásaihoz palotákra és csarnokokra szükségük nem volt.

A római nép azonban, mely a görög és más népek mythológiáját egyesítve egy nagy készülletű rendszeres és nagyszabású intézménnyel s egy komplikált gépezetű hierarchiával lépett fel, melynek feje maga a császár mint pontifex maximus — legmagasabb főpap volt: s midőn ezen vallásos intézmény ugy az anyországból Itáliába, mind a tartományokban mint állandó szerkezet az államgépezettel szoros összhangzásban volt: a vallászetartások már többé nem a berkek és vizek mellett rendeztek, hanem Jupiter, Mars, Juno, Apollo, Minerva, Ceres, Vulkan, Jánus, Herkules és más számtalan római hitű egész és fél isteneknek nemcsak Rómában, hanem a tartományokban is díszes pogány templomok épültek.

A római nép geniusa pedig megkövetelte a nyilvános játékokat (circenses), melyek pár harcokból, vadállatokkal viaskodásokból és kocsiversenyekből állottak.

E gladiator, bigata és quadrigata ver-

tett ugy a bajor hercegi család fejénél, mint a bajor királyi ország-heroldnál és mindkét helyről azt a választ kapta, hogy Erzsébet királyné Münchenben született, a hercegi palotában 1837. december 24-én este 10 óra 43 perckor.

— **(Szombatosok estélye.)** Fényesen sikerült, a szó legnemesebb értelmében igazi művészestélynek voltak élvezői azok, kik folyó hó 10-én a »Szombatosok Asztaltársasága« által Szigetvárott rendezett tánccal egybekötött hangversenyen részt vettek. Az egyes szereplők előadásait lelkesen megéljenezte a közönség és zúgó tapsviharban adott tetszésének nyilvánulást. Zemanek Azaela és Aranka k. a léptek először a pódiumra és az előadott négykezes zongorajátékukkal, annak szabatos, élvezetes előadásával meggyőztek mindenkit arról, hogy e téren igazi kedves virtuózok. *Niedermayer* János gordonka-játéka is nagy hatást ért el. *Caflisch* Jenő remekelt ezután az ő hegedűjátékával; a »Kol-Vidrei« Bruchtól és »Deuxieme Fantasia« adta elő igazi művészettel. Majd *Taky* Gyula és *Taky* Gyuláné énekszámai következtek. Ugy söló, mint duett énekeik szünni nem akaró tombolás, taps és éljenviharban nyertek befejezést, ugy, hogy az előadott énekszámokat meg kellett nekik újrázni. A zongorakiséretet *Hoff* Richárd a töle már megszokott nagy tudással és precizitással szolgáltatta. Kezdetét vette ezután a kivilágos kivrattig tartó tánc.

— **(Tűzoltók bálja.)** A Pécsi Önkéntes Tűzoltó-Testület 1899. évi január hó 7-én a Scholz-féle sörcsarnok összes helyiségeiben zártkörű tűzoltó-bálat rendez. Beléptidij személyenkint 50 kr., családjegy (3 személyre) 1 frt 30 kr. Jegyek előre válthatók: *Gyimóthy* Gyula kereskedésében (Vásártér), özv. *Tausz* Vilmosné dohány-különlegességi árudájában (Király-utca), ifj. *Rézbányay* János kereskedésében (Ferenciek-utca), ugy a tűzoltó-testület központi őrnyáján (városház-épület). Kezdeté este fél 9 órakor. A tiszta jövedelem a beszerzendő tűzoltó-szerek költségeinek fedezésére fordittatik, a miért is felül-fizetések köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **(Az utcai kirakatok ellen.)** A városi Tanács még 1889-ben adott ki egy felhívást, melyben az utcák és terek tisztántartásáról alkotott szabályrendeletnek ama szakaszait ajánlta a kereskedők és üzlettulajdonosok figyelmébe, melyek az utcai kirakatokat, illetve a boltok ajtajaira nagyobb meny-

senyekhez nagyszabású épített amphitheátrumok, cirkusok voltak.

A katonai védekezés egyik általános módja a várak építése volt; a római duna-drávai védvárak Szekcsőn, Mohácson, Kölkeden, Vörösmarton, Laskón, Kisköszegen tartottak fenn állandó várakat, melyek szolid és közben elég díszes anyagból építettek. Maga Pécs, a római *Sopianae*, mely egy nagyszámú villatelepből állt, a központban birt egy várral, mely a mai vártemplom körüli falazatból állott, mely magában foglalta a *Scitovszky* teret nagyrészen: e téren, mely régi buzapiac név alatt volt fiatalágomban ismeretes, különféle össze-visszaságban elterülő római falak nyomai voltak láthatók. Kérdés, nem-e egy kisebb szabású amphiteatrum maradványai voltak ezek.

Hiszen az *aquincumi* (Ó-Buda mellett) amphiteatrum nyomai is alig kecségtettek nagy ásatási sikerrel, midőn azonban *Kuzsinky* Bálint az ásatások vezetője a föld eltávolítását bevégezte, csodálatos módon és szépen bontakozott ki az amphiteatrum teljes képe s a felkeresők által ma is egész nagyságában látható.

Nem lett volna tehát érdektelen e helyen, mielőtt parkirozva lett, ásatást rendezni, ki tudja, nem-e került volna az *aquincumi* amphiteatrumhoz hasonló alkotmány felszínre?

(Vége köv.)

nyiségű posztók, kendők stb. kifüggesztését tiltották. Mostanában a rendőrség szigoruan járt el az ilyen utcai kirakatokkal szemben s a megbírságolások egyre folynak ma is. Mivel azonban sokan a megbírságolt kereskedők közül azzal védekeztek, hogy nem tudták, hogy az utcai kirakatok alkalmazása mily mértékben tilos és mily mértékben van megengedve, most a városi Tanács — bár a törvény nem tudása kinek sem szolgálhat mentségére — a régen kiadott felhívást új alakban ismét kibocsátja és megküldi a kereskedőknek, hogy azok megtudhassák, hogy a tilalom áthágói ötven forintig terjedő pénzbírsággal büntetnek.

— **(A »Kath. Kör« estélye elhalasztva.)** Tekintettel arra, hogy a pécsi jótékony nőegylet jótékonycélú vására e hó 18-án lesz megtartva, a »Kath. Kör« ugyan-ezen napra kitűzött felolvasó estélyét elhalasztotta s az csak a jövő évben fog megtartatni.

— **(Eljegyzések.)** *Hirschfeld* Sámuel pécsi gyáros leányát, *Helént* eljegyezte dr. *Zerkowitz* Imre budapesti ügyvéd. — *Papp* Gyula pécsi lakos, m. kir. posta- és távirat-tiszt, eljegyezte *Vargha* Matild kisasszonyt Siklósról.

— **(A »Pécsi korcsolyázó egy-let«)** vasárnap f. hó 11-én délelőtt 11 órakor tartotta meg évi rendes közgyűlését *Fekete* Mihály városi főügyész elnöke alatt, melyen első sorban dr. *Zöld* Sándor titkár olvasta fel évi jelentését. Sajnálattal említi a jelentés, hogy a kedvezőtlen tél miatt az évad igen rövid volt, mindössze egy hétig élvezhették a tagok a korcsolyázó spórt örömeit. A pénztári jelentés szerint befolyt 1709 frt 53 kr, a kiadás pedig 1657 frt 93 krt tett ki. Majd a tisztújítás következett *Országh* Lajos elnöke alatt. Az új tisztikar a következőkép alakult meg: Elnök: *Fekete* Mihály; al-elnök: *Krasznay* Jenő dr.; igazgató: dr. *Lau-ber* Rezső; titkár: dr. *Zöld* Sándor; pénztáros: *Nóttér* Jenő; orvos: dr. *Folly* Gyula. Választmány: *Cvetkovits* Gyuláné, *Darócy* Aladárné, *Engel* Mihályné, *Erreth* Kálmánné, *Fekete* Mihályné, *Justus* Miksáné, *Koszits* Kamillné, *Kis* Józsefné, *Molnár* Kálmánné, *Peitler* Imréné, özv. *Sauska* Jenőné és *Opris* Péterné urnők. Dr. *Krasznay* Jenő, dr. *Reh* Dezső, dr. *Darócy* Aladár, *Lakics* Gyula, id. *Littke* József, *Koszits* Kamill, *Peitler* Imre, *Placek* Viktor, *Tirszka* Károly, *Cseresnyés* Géza, dr. *Vasváry* Ferenc és *Zsolnay* Miklós.

— **(Agyonlőtték az ablakon át.)** Egyházbér község lakosait most egy titokzatos gyilkosság tartja izgatottságban. *Marton* András ottani lakost ugyanis egyik este, épen mikor családjával a vacsoránál ült, lakása ablakán keresztül agyonlőtték. A jól irányzott lövés szíven találta *Martont*, aki egy hang nélkül, holtan rogyott le a székről. Hogy a gyilkos ki volt, még eddig nem tudják. Nagy a gyanu azonban, hogy a meggyilkolt ember a boszu áldozata. Erre nézve azt beszélük, hogy *Marton* régebben egy társával lopás miatt a bíróság előtt állt, de a bíróság felmentette, mert maga atársa is javára vallott. Csak hogy ennek az volt az oka, mert a lopásból került pénz *Martonnál* volt, ki azt ígérte, hogy megosztozik rajta a társával, ha az a fogságból hazatér. Mikor az elítélt bűntárs leülte büntetését s haza ment, kérte *Martontól* a pénz felét. Ez azonban ridegen elutasította és tudni sem akart az egész dolgról semmit. Ezért aztán a kijátszott bűntárs ugy állt boszút, hogy orozva rá lött. Most ezt a bűntársat nyomozza a csendőrség.

— **(Kiegyezés a borfogyasztásra nézve.)** A városi tanács részéről felhivatnak mindazon a kismértékben való kiméréssel vagy elárúsítással nem foglalkozó szőlőbirtokosok és magánosok, a kik a saját házi fogyasztásukra nézve az italadó iránt 1899. évre kiegyezni óhajtanak, miként kérvényeiket, illetőleg ajánlataikat legkésőbb folyó hó 31-ig a hivatalos órák alatt a fogyasztási adóhivatalnál (*Széchenyi-tér* 12. sz. a.) terjeszszék be. Ezen határidőn túl benyújtott ajánlatok csakis a ké-

sedelem igazolása esetén fognak figyelembe vétetni. Megjegyeztetik, hogy mindazon szőlőbirtokosok és magánosok ellen, a kik a fenti határidő alatt ajánlatot be nem terjesztettek, vagy a kiknek ajánlata a tényleges fogyasztásnál sokkal csekélyebb mennyiségre tétetvén, a tanács részéről el nem fogadtatik, a törvény rendelkezései a legszigorúbban fognak alkalmazásba vétetni.

— **(Ujabb felhívás a háztulajdonosokhoz.)** A városi számvevőség újabb ma ismét felhívja azokat a háztulajdonosokat, kik a házbéradó-vallomásokat még be nem nyújtották, hogy a vallomásokat nyolc nap alatt annál is inkább nyujtsák be, mert ellenkező esetben a törvény értelmében minden későbbi meghallgatásuk nélkül fog az adó reájuk kivettetni.

— **(Fegyver agyermek kezében.)** Kovács Ferenc és a felesége, hirdi lakosok f. hó 9-én látogatába mentek egyik rokonukhoz a szomszéd faluba, s hatéves fiukat a szomszédok gondjaira bízták, a lakást azonban nyitva hagyták. Egy óvatlan pillanatban, a kis fiu bement a szobába s ott apjának az asztalon levő töltött revolverét elcseve, azzal játszani kezdett. Játék közben a revolver a kis fiu kezében elsült, a golyó azonban szerencsére a falba furódott, s a kis fiunak így az ijedségen kívül más baja nem történt. A gondatlan szülők szomszédok ellen megindították a vizsgálatot.

— **(Halálozások.)** Steiner Mihály, volt asztalosiparos életének 80-ik évében meghalt. Temetése ma délután volt a Teréz-utca 10. számú házból a budai külvárosi temetőbe. — Mazaly Ignác, a Ferenc József-rend lovagja, nyugalmazott vasuti üzletvezető, tegnap életének 51-ik évében meghalt. Temetése holnap (kedden) délután 3 órakor lesz a Mária-utca 16. számú házból a budai külvárosi temetőbe. Engesztelő szentmise szerdán délelőtt 9 órakor lesz az elhunyt lelki üdvéért a belvárosi templomban. Az elhunytat özvegye, három leánya testvérei — köztük Mazaly József — napa és nagyszámu rokonság gyászolja.

— **(Kinevezés.)** A pénzügyminiszter a szegvárdi kir. pénzügyigatósághoz Kluha Géza, pozsonyi pénzügyi fogalmazógyakornokot pénzügyi fogalmazóvá ideiglenes minőségben kinevezte.

— **(Nem áttér, hanem kilép.)** A belügyminiszter körrendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, melyben ismerteti azon módozatokat, a miket az egyes vallásfelekezeteknek figyelembe kell venni akkor, midőn valaki más vallásra tér. A belügyminiszter szoros betartását hagyja meg mindazon rendeleteknek, melyek az egyházpolitikai törvények életbelépte óta ez ügyben kiadattak. E rendeletében egy új módozást is rendel a miniszter. Nevezetesen meghagyja, hogy az áttérési okmányokban többé az »áttért« ne használtassék, hanem e helyett mindenütt »kilépett« alkalmazandó. A belügyminiszter ezzel a »kilépett«-tel nem lépett be a jelesebb miniszterek közé.

— **(Falb jóslatai.)** A nagy viharpróféta: Falb Rudolf a legközelebbi napokon a következőket jóslja: December 13-án és 24-én a csapadék növekszik, a következő napokon ismét szárazság uralkodik. December 24-ike másodrendű kritikus nap, de ennek alig lesz más következménye, minthogy 26-án újabb nagyobb lesz a csapadék, 27-ike körül hó várható, utána ismét szárazság következik. Ha ezen jóslatai is hűek maradnak a régi-ekhez, akkor ép az ellenkezőjét kell hinni.

— **(Megfojtott récék.)** Koisz Jakabné nagyon ismeretes már a rendőrség előtt, mint olyan, a ki asszony léttére a pálinka barátja és gyakorta holtrészeg állapotban kell az utcán felszedni. Koiszné most újabb oldalról mutatta be magát az iránta érdeklődő rendőrségnek, a mennyiben szombaton későn este a Majláth-utcában egy házba belopózott

és az aprójóságól récéket akart lopni. Hogy azonban a récék zajt ne üssenek, a mint egyet a kezeügyébe kapott, megfojtotta. Már három darab megfojtott réce volt a kötényében, mikor a házbeliék észrevették és lefűlelték. Koiszné aztán egy rendőr kísérte be a városházára, a hol kihallgatták s most feljelentik lopás miatt a törvényszéknél.

— **(Udvari gyászjelentés.)** Legfelsőbb rendeletre: néhai Katalin, Friderika, Sarolta hercegnő, özvegy württembergi hercegné, született württembergi hercegnő, Ő királyi Fenségeért, az udvari gyásznak 1898. évi december hó 10 től szombattól kezdve, hat napon át, egyidejűleg a néhai Erzsébet császári- és királyi Ő Fenségeért fenálló udvari gyászszalvó viselése elrendeltetett.

— **(Eltűnt telep-őr.)** A budapesti főkapitányság közzétette, hogy Herczog Ignác, dombóvári születésű, 31 éves, rk. nős telep-őr, folyó évi november hó 2-ik napján Tüzoltó-utca 29. szám alól eltávozván, azóta vissza nem tért s a székes főváros területén feltalálható nem volt. Személyleírása: beszél magyarul, nagysága magas, testalkata nyullánk, arca hosszas, arcszine piros, haja g.-barna, homloka magas, szemöldöke barna, szeme sárgás barna, arca, szája rendes, fogazata rossz, bajusza vékony, g.-barna. álla kerek. Ruházata s különös ismertető jele: fekete nadrág, kabát és fekete kalap. Jobb kezén kutyaharapástól eredő sebforradás.

— **(Füstbe ment disznótor.)** Magyar Imre ócsárdi lakos házában a napokban nagyban készültek disznótorra. A ház kéménye hatalmas füstfelleggel eresztett világgá, a mint odabent a konyhában forralták a vizet, a halálra ítélt sertés fűrésztésére, a hentesi méltóságra emelt szomszéd, fontos szerepének teljes tudatában komoly arccal fente a kést s midőn már minden előkészület meg volt téve, az executióra, a szomszéd harcias pozéba vágta magát s felemelt késsel, döfésre készen várta az áldozatot, melynek elővezetésére a házigazda és fia indultak. Nyomasztó mély csönd honolt a tájon, a méla hangtalanságot nem zavarta meg a halálra ítélt fájdalmas rőfögése, s nemsokára visszatértek a porkolábok is-delikvens nélkül, hosszu arccal, mert az áldozatra szánt sertésnek csupán meg nem ölhető, hűlt helyét találták. Valaki megszöktette vályus börtönéből. Gyászba borult az örömnep. Rövid negyedóra mulva elmúlt a szomszéd harcias kedve, a kémény sem eresztett oly hatalmas füstfellegeket, csupán néhány füstfelhő foszlány emelkedett égnek, az ismeretlen tettes dicsőségére.

— **(Eltűnt hülye.)** Dörgei János cecei születésű, 30 éves, hülye ember eltűnt a falujából. A szerencsétlen hülye embernek szokása volt, hogy el-elkóborolgot hazulról, rendszeren Gyönkre vette az útját és hozzátartozói fel se vették, mikor egy két napig nem fátták. Most is azt hitték hogy gyönki rokonánál van, de később azután mégis aggodni kezdtek érte és jelentést tettek a szolgabírósnál, ahonnan az eltűnt hülye körözését most elrendelték.

— **(Tolvaj csavargó.)** Tubity Antal mohácsi lakos házában a kamrából valaki egy télikabátot elemelt. Ez a valaki azonban nem sokáig örvendhetett a lopás sikerének, mert elfogták s a lopott kabátot elvették tőle. A tolvaj Labanc Sándor békésmegyei öcsödi illetőségű csavargó volt, a ki most a börtönben várja büntetését.

— **(Korcsmai verekedés.)** Katona Vince, Feimann János és Halupka András szent-lászlói legények együtt mulattak a falu kocsmájában. Később valami fölött összeszólkoztak s a szóváltásból verekedés támadt, mely alatt Feimann és Katona, Halupkát véresre verték. A megvert legény sérüléseiről orvosi látéletet vétetett fel, melynek alapján súlyos testisértésért be fogja támadóit panaszolni.

— **(Cigányok a padláson.)** Weisz Gyula újbányai lakos a napokban arra ébredt, hogy feje fölött a padláson járkálnak. A lépé-

sek zajára figyelmessé lévén, kiment az udvarra, legnagyobb meglepetésére a padlásajtót — melyhez egy létra volt támasztva — feltörve találta. Azonnal tisztában volt azzal, hogy a padláson tolvajok járnak. Nem csapott lármát, hanem a létrát elvéve a padlásajtótól, értesítette a hatóság embereit, kik felmenve a padlásra Zsivkó Milan, Tomai Lyubó és Vincenc Joco cigányokat épen akkor lepték meg, mikor azok a padláson felrakott burgonyákat zsákokba pakolták. A cigányokat lefűlelték és átadták az illetékes bíróságnak.

— **(Az országos ipartanács tagja.)** A kereskedelmi miniszter most nevezte ki az országos ipartanács tagjait. A kinevezettek között van Brázay Kálmán, orsz. képviselő is.

— **(Közigazgatási bizottsági tagválasztás.)** A városi közigazgatási bizottságból a folyó év végével — a törvény értelmében — kilépnek: Aidinger János, Krasznay Mihály, Kiss József, Szuly János és Ullmann M. Károly. Az így megüresedett öt közigazgatási bizottsági tagsági hely betöltése a folyó hó 19-én tartandó rendes városi közgyűlésen fog választás útján megejtetni.

— **(Vásári lopás.)** Irdecics Lajos, szlavonai lakos Baánba ment a vásárra s ott egy pár csizmát is vásárolt magának. Az új csizmákat feltette kocsjára s a kocsival a vásárszélen egy kis pihenőre megállt. Ott hagyta a kocsit, míg ő egy sátorban cigánypecsenyét evett és sört ivott rá; de mire visszatért, a csizmákat nem találta sehol. Bizakokat ellopta valami enyveskező jómadár, a kit most keresnek.

— **(Leégett istálló.)** A tolnamegyei Kecsege-pusztán özv. Strasser Józsefné birtokán egy istálló leégett. Hogy a tűz miből keletkezett, még eddig nem tudták kipuhatolni. A kár mintegy hatszáz forintot tesz ki, a mi azonban megtérül, mert a leégett istálló biztosítva volt.

— **(Véres boszu.)** Véres boszút állt Sepsén Csonka Józsefen Palkó János, sepsői lakos. Egy vasvillával támadt rá és a védtelen embert véresre szurkálta. A véres boszu ügyében a vizsgálatot a bíróság megindította s annak során a vasvillás boszuálló el fogja venni megérdemelt büntetését.

— **(Megkéselt ember.)** Gájer Henrik, keői lakos az utcán összetalálkozott egy régi ellenségével, Szabó Sándorral. Szabó, mikor Gájert jönni látta, már jó eleve azt kiabálta feléje, hogy most kitölti rajta a boszuját s a mint közelébe ért, zsebéből kést rántott elő és azzal rátámadt Gájerre. A megtámadott ember menekült a késelő ellenfél elől, de az azért több szúrást ejtett rajta, mire az utca népe elválasztotta őket egymástól. A megkéselt ember most feljelentette késelő ellenfelét a bíróságnál.

— **(A szabari véres esemény.)** Lapunk egyik legutóbbi számában megírtuk, hogy két ismeretlen egyén a szabari főhercegi uradalmi erdőben megtámadta Hermann István erdőőrt és fejszével össze-vissza vágdalva életveszélyesen megsebesítették. A sérültet beszállították a városi közkórházba. Időközben a csendőrség erélyesen nyomozta a tetteseket és sikerült is az egyiket Száler József lacsuki napszámos személyében kinyomozni. Ez tagadja ugyan, hogy ő volt a tettes, de a nyomozás közben fölmerült adatok s egy szemtanu ellene bizonyítanak. Az eset úgy történt, hogy Száler és még ismeretlen társa a mondott napon fát lopván a szabari uradalmi erdőben, az erdőőr tetten érte őket, de ők a zálogolásnak ellentállva fejszével neki estek és — a mint megírtuk — kegyetlenül elverték és megsebesítették őt. A vizsgálat erélyesen folyik.

— **(Talált mellű.)** Egy arany mellű találtatott. A mellűt igazolt tulajdonosa a szentlőrinci járásbírósnál átveheti. A mellű Pécssett lett találva.

— (A borhamisítás bormunkások tartottak a javítása érdekében) A munkások feliratot intéztek a borhamisítás soron kívüli ismét munkabizottságok felállítását kérve, melyek a munkások érdekeit képviselhetik. A munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni, melynek idején a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni, melynek idején a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni, melynek idején a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni.

— (Egy közönséges használat) A közönséges használatú tárgyakat a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni, melynek idején a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni, melynek idején a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni, melynek idején a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni.

— (Egy közönséges használat) A közönséges használatú tárgyakat a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni, melynek idején a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni, melynek idején a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni, melynek idején a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni.

— (Egy közönséges használat) A közönséges használatú tárgyakat a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni, melynek idején a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni, melynek idején a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni, melynek idején a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni.

— (Egy közönséges használat) A közönséges használatú tárgyakat a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni, melynek idején a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni, melynek idején a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni, melynek idején a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni.

— (Egy közönséges használat) A közönséges használatú tárgyakat a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni, melynek idején a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni, melynek idején a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni, melynek idején a munkások feliratát a miniszternek kellene eljuttatni.

nt az ud-
padlásajtót
va — fel-
azzal, hogy
sapott lár-
dlásajtótól,
k felmenve
Lyubó és
kor lepték
ott burgo-
nyokat le-
ságnak.
rtanács
most ne-
ait. A ki-
nán, orsz.
ági tag-
si bizott-
ény értel-
y, *Krasz-*
ános és
esedett öt
betöltése
rosi köz-
ni.
s Lajos,
rra s ott
. Az új
esival a
állt. Ott
cigány-
de mire
hol. Biz'
adár, a
amegyei
é birto-
ból ke-
hatolni.
, a mi
lló biz-

— **(A bormunkások gyűlése.)** A borhamisítási ügynek ártatlan áldozataul esett bormunkások, tegnap (vasárnap) délután gyűlést tartottak a gyár-utcai helyiségben, helyzetük javítása érdekében. Minden tüntetés vagy szenvedélyeskedés nélkül folyt le a gyűlés, melyen a munkások egyhangulag elhatározták, hogy feliratot intéznek a belügyminisztériumhoz a borhamisítások ügyének minél előbbi, illetve soron kívüli elintézése iránt, hogy ők mielőbb ismét munkába állhassanak. Bizony jól tenné a miniszter, ha a szokásos hivatalos lassuságból kissé engedve, megszivlelné a bormunkások teliratát, mert bizony keserves állapot így télviz idején önhibán kívül munka és kenyér nélkül állani, különösen a nős és családos embereknek, kik nagyszámmal vannak a bormunkások között is.

— **Függő lámpák** ma már nélkülözhetetlen részei a szobaberendezéseknek. Nem is használati tárgyak azok már, hnaem valószínű műrekek és a gyárosok versenyre kelnek egymással a függőlámpák és csillárok mentől művészebb előállításában. *Schönwald* Imre pécsi ékszerész nagy üzletét legujabban lámpaberendezésekkel is gazdagította és e célból egy külön raktárhelyiséget reádeztet be hol a legizlésebb függőlámpák, csillárok, álló és kar-lámpák gyönyörű villamos világítási készülékek bámulatos gazdag választékban kaphatók. Egy egy bronz és majolika lámpa valódi kiállítási darabot képez, remekeit a francia műiparnak, mely műizlést és csint áraszt szét magától. Ezek a lámpák és csillárok, villamos izzó testek aránylag a legolcsóbbak és hasznosságuk mellett a legszebb szobadiszül szolgálhatnak. Ajánljuk azt megtekintésre már csak olcsóságuknál fogva is.

Pécs szab. kir. város
meteorologiai állomása jegyzetei

1898. december 12. reggeli 7 órakor.
Barometer (redukált) = 71.7 mm. (súlyedő.)
Hőmérsék = 8.6 °C
 > maximuma : 8.5 °C
 > minimuma : 1.0 °C
Párányomás : 5.4 mm.
Relatív nedvesség : 65
Felhőzet : 10° Cu. St. Nw.
Szélirány s erő : W.
Csapadék 24 órai : 0.5 mm.
Borult, enyhe, esőre hajló.

Dr. Czirei.

Művészet, irodalom.

○ **Szép Helena.** Szombaton este szép számu közönség jelenlétében került színre Szép Helena, ez az örökifju operette, mely dacára régi voltának, kedves dallamaival ma is nagy kedveltségnek örvend. *B. Csik* Irén, ki az est folyamán két remek virágcsokrot kapott, kitűnően játszotta a címszerepet, a közönség nagy sajnálatára azonban a harmadik felvonás elején rosszul lett, úgy, hogy a függőnyt is le kellett néhány percre eresztetni. Midőn a függöny újra felgördült, bár a rosszul lét látható jeleivel, *B. Csik* Irén végig játszotta Szép Helena nem könnyű szerepét. Perényi (Páris) méltó partnere volt. Menelausz szerepében *Andorffy* mókázott s bár ez estén tartózkodott az izetlen rögtönzésektől, hangját némelykor a rekedtség tettetésével a halhatlanságig fojtotta el. A tapsokból azonban neki is bőven kijutott. Agamemnon *Bognár* János, Achillest *Hunyady* játszotta. Kedves kis Aresztesz volt *Lipcsy* Józsa, míg a két Ajax szerepében *Delli* és *Erdélyi* ügyeskedtek. Kalkaszt *Bérci*

Gyula játszotta. A többi szereplők is kisebb-nagyobb szerepekben eléggé jók voltak. A rendezés ellen csupán a hosszú felvonásközök miatt eshetik kifogás, mi azonban annak is tulajdonítható, hogy minden felvonás után diszletváltozás történt, bár annak dacára is élveztük már Szép Helenát rövidebb felvonásközökkel is.

Vasárnap délután *Jafet 12 felesége* került színre a rendes délutáni publikum előtt, mely főleg a karzatot töltötte meg zsutolásig. Színészeink a délutáni előadás magaslatán állottak.

Este az utóbbi időben Somogyinál már szokásossá vált műsor változással az »Igmándi kispar» helyett »Az árendás zsidó« került színre szép számu közönség előtt. Az előadás a helytelen szereposztás miatt nem volt valami jó s ami csekélyke taps felhangzott az estén, az inkább a darabnak, mint a szereplőknek szólt. Külön felemlítést csupán *Örley* Flóra, *Benkő* Jolán és *Hunyady* érdemelnek, míg a címszerepben *Bérci* Gyula igen kedvetlenül játszott. *Bodroghy*né (Sáskáné) ismét egyikét mutatta be azon alakításainak, melyek soha sem téveszthetik el a hatást. (—csi—5.)

○ **Elszerződött karmester.** *Békési* Ferenc, Somogyi szintársulatának kedvelt karmestere, virágvasárnapról kezdve *Makó* Lajos szintársulatához Temesvárra szerződött.

○ **Szerződötetés a jövő szezóra.** *Tiszay* Dezső színigazgatónk virágvasárnapról kezdve szerződötette *Tibor* Lórikát, a ki jelenleg a kecskeméti szintársulat tagja s mint a vidék egyik fiatal, de széphangu koloraturénekesnője, nagy kedveltségnek örvend.

gár
teli
ke'
lés
nel
elle
lyes
nyi
kor
zet.
igaz
nak
a k
megr
tásár

pár
távir
nöke
kéhe
ból

Pé
risi
hir
naj
pál
Ha
téz
rei
De
fel
ke

tő
ne
A

Törvénykezés.

§ **Megint a végrehajtó.** Bizony ismét egy tárgyalás, melyen végrehajtó-féle ügy fordul elő; még pedig abból a végrehajtásból kifolyólag, melyet *Schreier* János siklói végrehajtó id. *Armbrust* János kövesdi lakosnál teljesített. Először csak az öreg asszony volt otthon s annak jelenlétében történt a foglalás; a végrehajtó le is foglalt mindent, sőt egy a falon függő ezüst zsebórát is le akart foglalni. Az asszony azonban ezt nem akarta engedni, azt mondván, hogy az a fia tulajdonát képezi. Ekkor bejött az öreg *Armbrust* is és azt kiáltották a végrehajtónak:

— Csak nem fogja elvinni azt az órát is, mint egy rabló!

A végrehajtó azután a község házára hajtattott és utközben találkozott a kocsin hazafelé iparkodó ifju *Armbrust* Jánossal, a ki megállította kocsiját és kérte, hogy az óráját — melynek lefoglalásáról már értesült a falubeliektől — adja vissza. A végrehajtó az igényper útjára utasította a legényt, de ugy ellene, mint az öregek ellen feljelentést tett hatóság elleni erőszak miatt. A törvényszék csak az öreg házaspárt ítélte el egyenként husz forintnyi pénzbírságra, mely két napi elzárásra változtatható át. Az ítélet jogerős.

Közgazdaság.

□ **Sertésvész.** Megyénk Okorágh községéhez tartozó Galambos-pusztán nagyban pusztit a sertésvész. Mint értesülünk, öt nap alatt száz sertés esett a bajba s közülök ötven el is hullott. Természetesen, a járványtól megszállt pusztá területét kiviteli tilalom zárlata alá helyezték.

□ **Szállítási kedvezmény.** A m. kir. államvasutak a részes vasutak nevében közöhirre teszi, hogy az 1899. évi *évad díjszabási* állomások közé Pécs-budaikülváros m. á. v. és Belisçe, a belisçe-noskzvci-i h. é. vasut állomásait fölvette. Tehát fenti állomásokra 1899. évi március hó elsejétől november végéig Bécsből és Budapestről, elsőnek Wien E. W. A. és Ö. N. W. B., utóbbinak Bpest d. v. helyben és átmenet és Buda-gyártelep állomásait kivéve, a II. A. A. osztályba tartozó (petroleum kivételével) áruk 25-30%-al olcsóbban szállíttatnak. Ezen kedvezmények rovatólás útján alkalmaztatnak.

TÁVIRATOK

— **Az ellenzék együttes tiltakozása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az ellenzéki pártok vasárnap délelőtt Budapesten együttes értekezletet tartottak, mely rendkívül impozáns módon folyt le. A függetlenségi és nemzeti párt, az Ugron csoport és a néppártnak Budapesten időző tagjai délelőtt 11 órakor a „Sas kör“-ben gyültek össze, hogy a kormány és a szabadelvű párt eljárása ellen irányuló tiltakozó határozati javaslatban megállapodjanak. Az értekezleten mindvégig lelkesült hangulat uralkodott. A jelen voltak mindegyike teljes tudatában volt az akció fontosságának, melyet az ellenzék a mostani helyzetben megindítani kénytelen. Egyhangulag *Gyóry* Eleket választották meg elnöké, míg a jegyzői tiszte-

Rátkay László, *Hock* János és *Buzáth* Ferenc töltötték be.

Gyóry Elek lendületes szavakban fejtette ki az ellenzék együttes értekezletének célját és ismertetvén a politikai helyzetet, előterjesztette a határozati javaslatot, melyet az országgyűlés képviselőházának valamennyi ellenzéki pártja bocsájt ki a végből, hogy a nemzet színe előtt meghatározzák azon álláspontot, melyet az ellenzéki pártok a kormány javaslataival szemben közös határozattal elfoglalnak. A határozati javaslat tiltakozik a kormány törvénytelen eljárása s különösen azon szándék ellen, mely a Tisza Kálmán által beadott javaslatban kitejézésre jut és kijelenti, hogy az ellenzék hazafias kötelességének ismeri ez ellen együttesen minden törvényes eszközzel küzdeni annyival inkább, mivel tudatában van annak, hogy ez az ország közvéleményének érzületével teljesen megegyezik.

Az általános eljenzéssel fogadott határozati javaslat fölolvása után *Gyóry* Elek halaszthatatlan teendők miatt az elnöki tisztelet átadta *Szentiványi* Árpádnak, aki fölkerlte a jelenlevőket, hogy a meny nyiben a javaslat ellen észrevételük lenne, ahhoz szóljanak hozzá.

Elsőnek *Kossuth* Ferenc emelt szót, aki egy valóban lendületes, eszmékben gazdag beszédben a függetlenségi és 48-as párt nevében bejelentette a határozati javaslatához való hozzájárulását. *Kossuth* be-

boszut állt nos, sepei a védtelen boszu ügyé-gindította s ó el fogja

Gájer Hen-kozott egy Szabó, mi-ve azt kia-a boszu-béből kést-re. A meg-elő ellenfél-ített rajta, et egymás-entette ké-

emény.) megirtuk, ri főhercegi ann István gdalva élet-tet beszál-öközben a tteket és f lancsuki ni. Ez ta-de a nyo-egy szem-igy történt, sa a mon-adalmi er-, de ók a neki estek nül elver-at erélye-

any mellű donosa a A mellű

széde n a mikor neki. U nár Ján nevében lathoz, pártok elfogadt tervezet bozzuk.)

„Pécsi lenzéki után ne pártok további pontot ban tu több m gadtá l horvát volt, a Bánffy terveih értekez rel és Este p körben rendkiv elnökö király zik, ho gasson

érzel deti tá gulates telik, kellem lése nehezt ellenb lyesne nyira kortes zet, m igaz, nak a a kor megre tására

párt távira nőke, kéhez ból v

„Pécs risi I hirt nap pályá Hava tézke rendő Deró felsz kezzé

től t nemz A pá

széde nagy hatással volt a jelenlevőkre s a mikor azt befejezte, sokan gratuláltak neki. Utána *Apponyi* Albert gróf és *Molnár* János apát a nemzeti és a néppárt nevében hozzájárultak a határozati javaslatához, mely e szerint az összes ellenzéki pártok együttes határozatává emeltetett s elfogadták a nemzethez intézendő kiáltvány tervezetét. (Ezt a kiáltványt lapunk élén hozzuk.)

— **Bánffy a királynál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az ellenzéki pártok mai együttes értekezlete után némileg szünet állott be az ellenzéki pártok akciójában, mivel valamennyien a további teendőkre nézve várakozó álláspontot foglalnak el. Már a délutáni órákban tudvalevő dolog volt, hogy ő felsége több mint egy órán át kihallgatáson fogadta Bánffy miniszterelnököt, a ki az új horvát miniszter eskütelésénél is jelen volt, a miből azt következtették, hogy Bánffynak sikerült ő felsége jóváhagyását terveihez megnyerni. Bánffy hosszabban értekezett *Kállay* közös pénzügyminiszterrel és *Goluchovszky* külügyminiszterrel. Este pedig haza jött. A szabadelvű párt körben este elterjedt hír szerint a király rendkívül kegyesen fogadta a miniszterelnököt, más verzió szerint azonban a király a hét közepe felé Budapestre érkezik, hogy más politikusokat is meghallgasson.

— **Korteskedés a korona érzelmeivel.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szabadelvű pártban hangulatesinálás okából tendenciozusan híresztelik, hogy a királyt fölötte érzékenyen és kellemetlenül érintette a *Kossuth-nóta* éneklése a képviselőházban s hogy erősen neheztel a néppártra és a disszidensekre, ellenben *Tisza István* elnöklését helyesnek tartja. Ezek a híresztelések annyira magukon hordják a kétségbeesett korteskedés bélyegét, hogy általános a nézet, miszerint az egészből egy szó sem igaz, hanem csak ismételt folytatása annak a *Bánffy-féle* fogásnak, a mely mindig a korona tekintélyét rántja elő a saját megrendült állásának lefelé való biztosítására.

— **Ujabb kilépés a kormány-pártból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház leköszönt a leendő elnöke, *Láng Lajos*, a szabadelvűpárt elnökéhez intézett levelében bejelentette a pártból való kilépését.

— **Dreyfus visszatérése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi Havas-ügynökség mint ellenőrizhetlen hírt fentartással közli, hogy *Dreyfus* holnap reggel állítólag a párisi *Montparnasse* pályaudvarra érkezik. Ezt a híresztelést a Havas-ügynökség azokra a széleskörű intézkedésekre vezeti vissza, a melyeket a rendőrség ezen a pályaudvaron tett, továbbá *Deroulé*denak elvtársaihoz intézett arra a felszólítására, hogy ott nagy számmal gyülekezzenek.

Mint hogy a hazafias liga tüntetéseitől tartanak, több helyen néhány ezer főnyi nemzetőrséget és rendőrséget állítottak föl. A pályaudvarokat rendőrség szállta meg.

— **Tette Dreyfus beismerő vallomást?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A *Siécle* szerint *Dupuy* kijelentette, hogy soha sem hallotta *Lebrun*tól, miszerint *Dreyfus* beismerő vallomást tett volna.

— **Lajos Viktor főherceg adománya.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Erzsébet királyné emlékére emelendő örök imádás templomra már széles körben megindultak az adakozások. A kegyeletes szép célra a mai napon *Lajos Victor* főherceg 500 forintot küldött özv. gróf *Ciráky János*néhoz.

— **Ujságírók a pénzügyminiszternél.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Dr. Lukács László* pénzügyminiszternek ma nyújtotta át egy küldöttség a tiszteletbeli tagsága választásáról szóló jegyzőkönyvet. *Mikszáth Kálmán* mély hálával tolmácsolta az ujságírók közgyűlésének soha meg nem szűnő háláját a miniszter urnak, ki méltányolva a sajtó nemes és hazafias érdemeit a sorsjáték engedélyezésével módot nyújtott, emberbaráti működését az eddiginél sokkal nagyobb mérvben folytathatni. *Lukács László* dr. el nem palástolható meghatottsággal köszönte meg az ujságírók kitüntetését.

— **A Petőfi Társaság ülése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Petőfi társaság vasárnap *Bartók* Lajos elnöklete alatt tartott felolvasást, melynek gazdag tárgysorozata nagyszámu közönséget vonzott az akademia dísztermébe. Felolvastak *Szana Tamás*, *Jankó János*ról; *Jakab Ödön* és mások.

— **Az új horvát miniszter.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsben ő felség előtt tegnap délelőtt tette le az esküt *Cseh Ervin* az új horvát miniszter. Az eskütételnél jelen voltak *Bánffy Dezső* báró *Orcy* báró. Az eskükönyvet *Vértessy* miniszteri titkár olvasta. Az eskütétel után ő felsége *Bánffy Dezső* bárót hosszabb kihallgatáson fogadta.

— **Leégett kaszárnya.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Welsben* a drago nyos kaszárnya déli oldala tegnap vigyázatlanság következtében teljesen leégett. A mentő munkálatoknál két tüzoltó könnyebben megsebesült.

— **A Dreyfuss-ügy.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Párisban* a *La Villet* városnegyedben a revisio párt hívei tegnap gyűlést tartottak, a melyre *Deroulé* és *Herbertnek* is sikerült bejutni. A gyűlés *Piquart* mellett állást foglalt.

— **Képviselői beszámoló.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hét folyamán úgy a szabadelvű pártból, mint az ellenzéki képviselők köréből többen választókerületeikbe utaznak, hogy a politikai helyzetről nyilatkozzanak. *Heltai* Ferenc képviselő 15-ikén megy le választó kerületébe, hogy beszámolóját, megtartsa, mely alkalommal ki fogja fejteni azon indokokat, melyek arra indították, hogy *Tisza* javaslatát aláírja és hogy a szabadelvű párt körében megmaradjon. *Heltay* útjában több szabadelvű párti képviselő kíséri.

— **Beomlott csatorna.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Barcelonában* egy csatorna beomlása által 18 ember életét veszítette. A szerencsétlenséget a víz tartós átszivárgása okozta.

— **Példa Bánffynak a jövőre.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A volt francia miniszterelnök *Bourgeois* *Sophiába* érkezett; este tiszteletére a fejedelem ebédet adott. *Bourgeois* innen *Constantinápolyba* utazik.

— **Vasárnapi munkásgyűlések.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma vasárnap három munkásgyűlés volt *Budapest*en, melyek közül a *nyomdászokén* egy küldöttséget választottak, mely az árszabály megállapítása végett tárgyalni fog a főnökökkel. Azonkívül 2 küldöttet választottak a szoc. dem. párt karácsonyi kongresszusára. — A tót munkások egy a kormányt mint a rendőrséget erősen támadva, igen zajos gyűlést tartottak. A rend-

őrséget különösen a tiltakozó körmenet betiltásáért támadták. — Az *ujpesti munkások* gyűlésükön a politikai helyzettel foglalkoztak.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Bpest, dec. 12.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: —; későbbi szállítás: 9.64
Tengeri, májusra: 4.86. — *Rozs*, márciusra: 8.22. —
Zab, őszre: 5.90.

Az értéktőzsdén az áruk a következők: *Oszták* hitelrészvény: 359.40. — *Magyar* hitelrészvény: 389.80 — *Allamvasut*: 364.20.

Szerkesztői üzenetek.

Ujság-moly. Legyen nyugodt. *Herbert* János még mindig Pécsen és nem Aradon gazdasági tanácsos. És az izr. kántorék betörő szolgálja sem szökött el a börtönből, hogy Aradra menvén, ott ugyanolyan betörést kövessen el, mint Pécsen. Az egész dolognak az az oka, hogy mindkét esetről szóló hírt átvették lapunkból az aradi ujságok s onnan a pesti lapok úgy ollózták ki, mintha az az aradi honvédlövő téren, illetve az aradi izr. kántoréknál történt volna. Hja, néha a fővárosi ujságírói alaposság is nélkülöz minden alapot!

Lasciate ogni speranza. Hát bizony feladhatja az ősi mameluk hatalomban való bizalmát. Hogyne! Mikor *Aidinger* János is aláírta, még pedig mindjárt másodikkal, az alkotmányértő *Tisza-féle* javaslatot. Hogy *Kardos* Kálmán mért nem írta alá? Mert nem tudták, hol piheni ki a hosszú ülés fáradalmait s így nem vehették ki az aláírását!

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

V. 158. 159. sz.

1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. keresk. és váltóörvényszék 1896. évi 13127. számú végzése következtében, *Dr. Pollák Imre* budapesti ügyvéd által képviselt, *Niholson* gépgyár részvénytársaság budapesti cég javára, *Novák Ferenc* és *Novák Lőrinc* szt.-lőrinci lakosok ellen 4687 frt s jár. erejéig 1896. évi február hó 13-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 719 frtra becsült következő ingóságok, u. m.: lovak, szarvasmarhák, sertés, kocsik, vetőgép és egyéb nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a *szt.-lőrinci* kir. járásbírószék 1898. évi V. 158. és 159. számú végzése folytán *Szt.-Lőrincen* a helyszínén leendő eszközzésére, 1898. évi december hó 17-ik napjának délelőtti 10 órja határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Kelt *Szt.-Lőrincen*, 1898. évi december hó 2-ik napján.

Könczey,

kir. bir. végrehajtó.

908. sz.

vgr. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dárdai kir. járásbíró-ság 1898. évi V. I. 141/1. számú végzése következtében, Dr. Kohn Károly ügyvéd által képviselt, Königstädter testvérek javára Molnár János ellen 279 frt 27 kr. s jár. erejéig 1898. évi július hó 18-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 824 frtra becsült következő ingóságok, u. m.: buza, árpa, hordók, bútorok, ágynemű, kádak, gazdasági eszközök és egyéb ingóságok nyilvános árverésen eladatk.

Mely árverésnek a dárdai kir. járásbíró-ság 1898. évi Sp. I. 344/2. számú végzése folytán, 279 frt 27 kr. tőkekövetelés, ennek járuléka erejéig Daróczon, alperes lakásán leendő eszközzésére, 1898-ik évi december hó 23-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felültozlaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Dárdán, 1898. évi december hó 4. napján.

Schönberger Sámuel

kir. bir. végrehajtó.

12764. sz.

tkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Drexler Fülöp pogányi lakos végrehajthatónak, ifj. Steller János és neje Drexler Erzsébet végrehajtást szenvedők elleni 20 frt 27 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. bíróságterületén levő, Pogány község határaiban fekvő, a pogányi 152-ik sz. betétben I. 2—4. hrsz. 545 1986 és 2434/2 hrszámok alatt felvett ingatlanokból ifj. Steller János és neje Drexler Erzsébetet illető felerészre 168 frt becsárban; a pogányi 408. sz. betétben 481 hr. 22 sor sz. házból és udvartérből ugyanezeket illető felerészre 336 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverés elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi január hó 2-ik napján d. e. 9 órakor Pogány község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatk fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 16 frt 80 krt. és 33 frt 60 krt. készpénzben, vagy az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rend. 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi szeptember hó 29-án.
A kir. törvszék telekkönyvi hatósága.

Bogyay Pongrác,

kir. törvényszéki bíró.

Köszönet-nyilvánítás.

Ő fensége Salvator Lipót főherceg udvarmesteri hivatala.

Általános Asbestáru-gyárnak, Budapesten.

Császári és királyi ő fensége, Lipót Salvator főherceg rendkívül meg van elégedve az Asbestalappal bélelt cipőkkel. Ő fensége hosszabb gyalog kirándulásokon használta a cipőket és úgy érezte, hogy a lába nem fáradt ki — mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak mintájára készítsenek másikat ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék be.

Hiszszük, hogy a vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, mint a mint megfelelők voltak a szalon-cipők.

Zágráb, 1898. július 8-án.

KRAHL, huszárcapitány.

Nincs többé lábfájás, sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem fagyós láb, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebül a járása annak, a ki czipőjét Dr. Högyes-féle az egész világon szabadalmazott Asbest talpbéléssel látja el.

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagságu 1 frt 20 kr. Az asbest talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és k. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése és külön 10 kr. franko. Felvilágosítások és prospectusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-uteza 18.

➔ **Viszont eladóknak megfelelő árendedmény.** ➔

Egyedüll elárusító raktár Pécsett: **Weisz Adolf** bór-

kereskedőnél.

11511. szám.

Tkv. 1898.

HIRDETMEYNY.

Baán és Sárok községnek telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t. cikk értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságnak átadatván, ez által a felszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1899. évi június hó 12-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi június hó 12-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülirt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve velük, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi június hó 12-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes utján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A dárdai kir. járásbíró-ság mint tkvi hatóság, 1898. évi december hó 10-én.

Balaskó János,

kir. járásbíró.